

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010482
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010482.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci odsúdeného I. C., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2013, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1Nt/31/2013 zo dňa 25. septembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/276/2008 zo dňa 07. januára 2009 bol I. C. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/ Tr.zák. Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 4 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody 5 rokov a 11 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí uvedených v rozsudku a podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/70/2008 zo dňa 23.04.2008 a všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o vine a treste rozsudkom schválil podľa § 334 ods. 4 Tr.por. dohodu o vine a treste uzatvorenú dňa 17.12.2008 medzi obvineným I. C. a prokurátorkou.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného I. C. o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci ako nedôvodný.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia a následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomných dôvodoch uviedol, že v prípade odsúdeného I. C. je uložený trest neprimerane prísny. Dôvodom obnovy konania je strata účinnosti právneho predpisu, resp. jeho časti (poukazuje na Nález Ústavného súdu, sp.zn. ÚS 106/2011), čo považuje za skutočnosť skôr neznámu v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. Obhajca navrhol zrušiť napadnuté uznesenie s tým, aby bola povolená obnova konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Úvodom k samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu je potrebné uviesť že, ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza odsúdenému I. C. bol dňa 07. januára 2009 uložený trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Základným nedostatkom v rozhodnutí súdu prvého stupňa vidí senát nadriadeného súdu v tom, že sa súd prvého stupňa riadil nesprávnym právnym názorom. Tento nesprávny právny názor spočíval v tom, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. (veta za bodkočiarkou) považoval za skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. Následne potom dospel k záveru, že ani vzhľadom k vyššie citovanému Nálezu Ústavného súdu SR pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 11 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou“ súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr.por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory senátu nadriadeného súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr.por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr.por. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor v tom, že v tomto prípade nie je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2, veta druhá Tr.por. o vrátení vecí prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom, v konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd postupom podľa § 404 ods. 2 Tr.por. per analógiám na verejnom zasadnutí.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.